

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością  
w W.

przeciwko P. Spółce Akcyjnej w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 września 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt I ACa 161/13, I WSC 1/15,

**1) oddala zażalenie;**

**2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w Poznaniu odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 30 października 2014 r., ponieważ mimo upływu określonego terminu nie zostały uzupełnione braki formalne tego środka, polegające na niedołączeniu pełnomocnictwa uprawniającego do wniesienia go oraz dwóch egzemplarzy skargi.

Pozwana zarzuciła w zażaleniu naruszenie art. 398<sup>6</sup> § 1 i 2 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie. Zakwestionowała stanowisko Sądu, że została wezwana do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej. Podała, że w kopercie doręczonej w dniu 21 stycznia 2015 r. zawarte było jedynie postanowienie o zwolnieniu jej od opłaty od skargi kasacyjnej. Nie było możliwości sprawdzenia zawartości koperty, w miejscu odbioru przesyłki. Na kopercie brak adnotacji informującej, że zawiera dwa dokumenty. Nie było żadnych przeszkód ze strony pozwanej do wypełnienia żądania sądu. Waga podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów wskazuje na konieczność jej rozpoznania.

Powód wniósł o oddalenie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 1 i art. 126 § 3 k.p.c. pełnomocnik ma obowiązek dołączenia do akt sprawy pełnomocnictwa z podpisem mocodawcy wraz ze składanym pismem procesowym. Do wymagań formalnych skargi kasacyjnej należą warunki dotyczące pisma procesowego oraz dołączenie do niej dwóch odpisów, stosownie do art. 398<sup>4</sup> § 3 k.p.c. Obydwa te wymagania należą do kategorii braków usuwalnych, wskazanych w art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c.

W aktach sprawy znajduje się dowód doręczenia pozwanej przesyłki obejmującej orzeczenie oraz wezwanie do uzupełnienia braków skargi. Pozwana nie zakwestionowała skuteczności doręczenia. Do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej nie doszło. W tej sytuacji odrzucenie tej skargi na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. było prawidłowe. Nie podlegają rozpoznaniu przez sąd drugiej instancji, na etapie badania skuteczności wniesienia skargi, zarzuty nieotrzymania wezwania do usunięcia braków formalnych, gdy wniosek przeciwny wynika z dowodu doręczenia przesyłki sądowej. Możliwe byłoby to jedynie w ramach wniosku

o przywrócenie terminu do dopełnienia wymaganej czynności. Poza zakresem kognicji sądu pozostają kwestie związane z wagą zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej.

Z tych względów zażalenie zostało oddalone na podstawie art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego wynika z zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na tym etapie postępowania, stosownie do art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w związku z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).